

huse ogsaa skulde vedblive at aftage, saa vilde det vise sig meget hensigtsmæssigt, at man havde Bemyndigelse til at flytte Fangerne derfra til Kjøbenhavn, eller hvor der ellers var tilstrækkelig Plads. Denne Bemyndigelse vil man imidlertid savne, naar man ikke gaar ind paa denne Paragraph. Man synes derimod at ville, at man nu skulde fremkomme med et eget Lovforslag i saa Henseende; men dette vilde jeg paa ingen Maade tilraade; thi da maatte Møens Tugt- og Forbedringshuse til en bestemt Tid være nedlagt, medmindre denne Lov kun skulde gaae ud paa, at Justitsministeren skal bemyndiges til at nedlægge Straffeanstalten paa Møen, naar han efter Omstændighederne finder det tilraadeligt, men saa vilde jo denne Lov overlade det til Administrationen, hvad man synes at ville have bestemt ved Lov. At det derimod skulde fastsættes ved Lov, at under alle Omstændigheder den omtalte Straffeanstalt skulde nedlægges til en bestemt Tid, vilde jeg ansee for meget uoveligt, og maatte jeg, forsaavidt jeg har Andeel i Administrationen, bestemt erklære mig imod, saa meget mere, som man, ved at antage denne Lovs første Paragraph, fra 1ste April næste Aar har ophævet Straffen af Fæstningsarbejde; thi som Følge heraf ville de nærværende Tugt- og Forbedringshuse faae en større Tilgang, end de ellers ordentligviis vilde have, og det vilde derfor være saameget mere uoveligt at fastsætte, at en af Straffeanstalterne til en bestemt Tid skal nedlægges, medens vi ikke kunne vide, hvorledes Fregventsen vil blive i den nærmeste Fremtid. Derimod kan det være meget klogt og hensigtsmæssigt, at give Justitsministeren en Bemyndigelse, hvorved det bliver muligt at bevirke dette, isald Forholdene stille sig saaledes, at ingen Fare for det Offentliges Sikkerhed deraf kan flyde. Hvad forresten af den ærede Taler blev paapeget med Hensyn til Horsens, troer jeg virkelig ikke er vanskeligt at imodegaae. Det er idetmindste efter min Anskuelse ikke muligt, saalænge vi ikke have en saadan Lovbestemmelse, og medens Dommene have lydt paa et bestemt Straffested, at benytte Fangerne til Arbejde udenfor dette, hvad der dog navnlig i Viborg indtil den senere Tid har fundet Sted, hvor man har benyttet Fangerne til Ar-

bejde udenfor Straffeanstalten, men som jeg finder baade urigtigt og uforenligt med en god Fængselsbestyrelse, og hvilket man derfor ogsaa i den senere Tid har søgt at faae afskaffet. Men noget ganske Andet er det, at overslytte Fanger til Arbejde, og ved en Straffeanstalt, der allerede næsten er halvfuldendt, og hvoraf idetmindste flere Bløse fuldkomment vilde være indrettede, saa at et saadant Antal Fanger aldeles kunde behandles her, som i de andre Straffeanstalter. Den ærede Taler har meent, at det, desuden ikke lod sig gjøre, fordi Straffemyndigheden over disse Fanger kun kan betroes til en Directeur, men, at ansætte en saadan lønnet Directeur for 50 Fanger, har han anseet at være uoverkommeligt. Det forekommer mig imidlertid, at Sagen langtfra var saa vanskelig, som den gjøres. Der vil sikkert i Horsens eller i dens nærmeste Omegn findes en Justitsmedlemmand, som uden stor Opoffrelse fra nogen Side kunde og vilde overtage Directionen af halvhundrede Fanger, som imidlertid blyve hensatte i Horsens Tugthuus, og anvendte til Bygningens Fuldførelse, saa at jeg heri allermindst kan finde nogen Grund til at modsætte sig en administrativ Forholdsregel, som jeg anseer for nødvendig, især efter den Beslutning, som er tagen ved Lovens § 1; thi det er vistnok sandt, at Forbrydelser i de sidste Aar ere aftagne; men Ingen veed, hvorledes det i saa Henseende vil stille sig, hvad enten Krigen forsattes eller vi faae Fred, og det er derfor upaatvivleligt af stor Vigtighed, at Horsens Tugthuus kan blive snarest muligt fuldendt. Men dette vil kun kunne skee, naar det ryddes tilside, der meest har forhalet denne Bygningens Opførelse, hvad der navnlig i det sidste Aar har været, at man slet ikke der har kunnet faae Dagleiere. Jeg vilde derfor ansee Bortskjørelsen af denne Paragraph for at maatte forhale Fuldværelsen af Horsens Tugthuus, isald Arbejdspriserne og Arbejdskræfterne ikke skulde stille sig ganske anderledes til næste Foraar, end de have stillet sig de 2 sidste Aar.

Bregendahl: Jeg skal søge at fatte mig fort i Anledning af den sidste ærede Talers Uttringer. For det første skal jeg bemærke, at